

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2004-2005

30 NOVEMBRE 2004

Proposition de loi complétant la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, en vue d'assurer la publicité des données relatives à la criminalité dans les zones de police

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DE L'INTÉRIEUR
ET DES AFFAIRES ADMINISTRATIVES
PAR M. NOREILDE

I. INTRODUCTION

Le 24 juillet 2003, M. Ludwig Vandenhouwe a déposé au Sénat la proposition de loi complétant la

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2004-2005

30 NOVEMBER 2004

Wetsvoorstel tot aanvulling van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, met het oog op de openbaarheid van de criminaliteitsgegevens in politiezones

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN EN VOOR DE ADMINISTRATIEVE AANGELEGENHEDEN UITGEBRACHT DOOR DE HEER NOREILDE

I. INLEIDING

Op 24 juli 2003 werd door de heer Ludwig Vandenhouwe het wetsvoorstel tot aanvulling van de wet van

Composition de la commission/Samenstelling van de commissie:

Président/Voorzitter: Ludwig Vandenhouwe

A. Membres/Leden:

SP.A-SPIRIT	Mimount Bousakla, Fauzaya Talhaoui, Ludwig Vandenhouwe.
VLD	Jacques Germeaux, Jeannine Leduc, Stefaan Noreilde.
PS	Sfia Bouarfa, Jean-Marie Happart, Philippe Moureaux.
MR	Berni Collas, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes.
CD&V	Erika Thijs, Marc Van Peel.
VLAAMS BELANG	Yves Buysse, Nele Jansegens.
CDH	Francis Delpérée.

B. Suppléants/Plaatsvervangers:

Christel Geerts, Flor Koninckx, Fatma Pehlivan, Myriam Vanlerberghe.
Hugo Coveliers, Margriet Hermans, Annemie Van de Castele, Patrik Vankrukelsven.
Jean Cornil, Jean-François Istasse, Joëlle Kapompolé, Olga Zrihen.
Jean-Marie Cheffert, Marie-Hélène Crombé-Bertón, Christine Defraigne, François Roelants du Vivier.
Sabine de Bethune, Mia De Schampheleire, Hugo Vandenberghe.
Anke Van dermeersch, Joris Van Hauthem, Wim Verreycken.
Christian Brotcorne, Clotilde Nyssens.

Voir:

Documents du Sénat:

3-133 - SE 2003:

— № 1: Proposition de loi de M. Vandenhouwe.

3-133 - 2004/2005:

— № 2: Amendements.

Zie:

Stukken van de Senaat:

3-133 - BZ 2003:

— Nr. 1: Wetsvoorstel van de heer Vandenhouwe.

3-133 - 2004/2005:

— Nr. 2: Amendementen.

loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, en vue d'assurer la publicité des données relatives à la criminalité dans les zones de police.

La commission a discuté la présente proposition de loi au cours de ses réunions du 18 mai et des 9, 16 et 23 novembre 2004.

II. EXPOSÉ INTRODUCTIF DE M. LUDWIG VANDENHOVE

La proposition de loi tend à porter remède à l'absence de données uniformes sur la criminalité dans les zones de police. La solution proposée consiste à imposer aux zones de police l'obligation de publier les chiffres de la criminalité de manière uniforme et ce, dans un délai de deux mois à compter de la fin de chaque exercice.

Les mentions minimales qui doivent figurer dans le rapport annuel seront fixées par arrêté royal afin de garantir l'uniformité des données chiffrées.

L'opinion publique a en effet trop souvent le sentiment que l'on ne dispose d'aucun chiffre en la matière ou que ceux dont on dispose ne sont pas fiables. Une communication ouverte sous la forme d'un rapport annuel de la police locale rassurera l'opinion publique et est la seule manière de mettre fin aux fabulations.

III. DISCUSSION GÉNÉRALE

Mme Leduc se rallie pleinement à l'initiative de M. Vandenhove. Il est faux de dire que la réforme des polices n'a donné aucun résultat concret, car on constate chaque jour des améliorations sur le terrain. La publication d'un rapport annuel permettrait de mettre en évidence ces résultats positifs et de rassurer ainsi la population.

M. Wille estime que le rapport annuel proposé doit contenir un certain nombre de données importantes.

Tout d'abord, l'uniformité revêt une importance capitale, tant au niveau du contenu qu'en ce qui concerne le mode de consultation du rapport. L'arrêté royal est la meilleure manière de garantir cette uniformité.

Ensuite, il faut indiquer le taux d'éluïcation. Cette information est particulièrement utile et elle suppose la mise en place d'une forme de collaboration avec le ministère public. Il se peut en effet que le pourcentage d'affaires élucidées soit faible, mais que cet état de choses ne soit pas imputable au fonctionnement des services de police.

7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, met het oog op de openbaarheid van de criminaliteitsgegevens in politiezones, ingediend in de Senaat.

De commissie heeft dit wetsvoorstel besproken tijdens haar vergaderingen van 18 mei 2004 en van 9, 16 en 23 november 2004.

II. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER LUDWIG VANDENHOVE

Het wetsvoorstel beoogt een oplossing te bieden voor het ontbreken van uniforme criminaliteitscijfers in de politiezones. Dit gebeurt door de politiezones te verplichten de criminaliteitscijfers op een eenvormige manier bekend te maken en dit binnen een termijn van twee maanden na het dienstjaar.

De minimale vermeldingen die in het jaarverslag moeten worden opgenomen worden bij koninklijk besluit vastgelegd zodat de eenvormigheid van het cijfermateriaal gewaarborgd wordt.

In de publieke opinie heerst immers al te veel het gevoel dat er ofwel geen cijfers beschikbaar zijn ofwel dat ze, als ze al beschikbaar zijn, onbetrouwbaar zijn. Een open communicatie onder de vorm van een jaarverslag van de lokale politie zal de publieke opinie geruststellen en enkel op die manier kan men erin slagen om «indianenverhalen» uit de wereld te helpen.

III. ALGEMENE BESPREKING

Mevrouw Leduc treedt het initiatief van de heer Vandenhove volledig bij. Het is niet juist dat de politiehervorming *de facto* niets heeft opgeleverd. Dageleks worden er op het terrein verbeteringen vastgesteld. Het uitbrengen van een jaarverslag zou deze positieve resultaten kunnen aantonen en de bevolking op die manier geruststellen.

De heer Wille meent dat een aantal belangrijke gegevens moeten worden opgenomen in het voorgestelde jaarverslag.

In de eerste plaats is echter de eenvormigheid van essentieel belang, zowel wat de inhoud betreft als de manier waarop het verslag kan worden geraadpleegd. Een koninklijk besluit is de beste manier om deze eenvormigheid te waarborgen.

Ten tweede dient de ophelderingsgraad vermeld te worden. Dit is uiterst zinvol en veronderstelt dat er een vorm van samenwerking met het openbaar ministerie tot stand komt. De ophelderingsgraad kan immers laag liggen terwijl dit niet steeds te wijten is aan de werking van de politiediensten.

Ensuite, on peut craindre que l'obligation de rédiger un rapport annuel circonstancié soit ressentie par les petites zones de police comme une charge administrative trop importante.

Il faudrait aussi que le rapport annuel soit soumis au conseil de police, ce qui n'est pas prévu dans la proposition de loi.

M. Vandenhove rejoint les observations de M. Wille, mais il considère que l'extension du nombre de données à intégrer dans le rapport doit précisément être réglée par arrêté royal.

M. Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur, part du principe que le citoyen doit être informé par les autorités. Or, la présente proposition de loi manque cet objectif.

La proposition de loi est superflue parce que ces données sont déjà communiquées par les zones et qu'elles sont même parfois publiées dans les médias. Il estime par conséquent que l'on dispose déjà d'assez d'informations et qu'il est indiqué de laisser aux pouvoirs locaux le soin de gérer ce problème.

La proposition de loi n'est de surcroît pas opportune parce qu'elle ne prévoit qu'un régime très minimaliste. Certaines zones, qui n'ont aucun effort supplémentaire à fournir à cet égard, auraient ainsi un alibi.

M. Vandenhove réplique qu'il y a, au contraire, tout lieu d'introduire une obligation de présenter un rapport minimal uniforme parce que la grande majorité des zones ne le font pas à l'heure actuelle. Et ce sont plus que probablement elles qui prendront ce régime minimal comme alibi pour ne faire aucun effort supplémentaire.

Mme Geerts souhaite également que les critères de rédaction du rapport annuel soient fixés par arrêté royal. L'on pourra, de cette manière, soumettre les données chiffrées à un contrôle qualitatif. Cette tâche ne saurait être laissée aux pouvoirs locaux.

Mme Leduc estime que seuls des rapports rédigés de manière uniforme permettront de faire des comparaisons.

M. Noreilde estime qu'il faut élaborer des critères sur la manière dont les informations sont rassemblées et traitées.

M. Vandenhove affirme que le système de rapport qui existait avant la réforme des polices était meilleur. Aujourd'hui, il n'y a *de facto* plus aucun système. L'introduction d'une méthode systématique permettra de réduire les pressions exercées sur les pouvoirs locaux pour obtenir des données chiffrées sur la criminalité. Cette évolution ne peut qu'avoir des répercussions favorables sur la discussion des chiffres de la criminalité.

Ten derde bestaat het risico, dat een omslachtig jaarverslag door de kleine politiezones zou gezien worden als een te grote administratieve last.

Het jaarverslag zou moeten worden voorgelegd aan de politieraad, wat niet voorzien is in het wetsvoorstel.

De heer Vandenhove stemt in met de opmerkingen van de heer Wille maar vindt dat een uitbreiding van het aantal op te nemen gegevens precies bij koninklijk besluit moet worden geregeld.

De heer Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, gaat er van uit dat de burger, via de overheden, moet geïnformeerd worden. Maar dit wetsvoorstel gaat aan dat doel voorbij.

Het wetsvoorstel is overbodig omdat deze rapportering reeds door de zones wordt gedaan en soms verschijnt in de media. Hij vindt dat er bijgevolg reeds voldoende informatie bestaat en dat het aangewezen is om deze problematiek aan de lokale besturen over te laten.

Het wetsontwerp is daarenboven niet opportuin omdat er een slechts een zeer minimale regeling wordt voorzien. Bepaalde zones die geen bijkomende inspanning op dit vlak te doen krijgen zo een alibi.

De heer Vandenhove antwoordt dat het invoeren van een uniforme en minimale rapporteringsplicht wel aangewezen is omdat een grote meerderheid van de zones dit nu niet doet. Het zijn hoogstwaarschijnlijk deze laatste die deze minimale regeling als een alibi zullen gebruiken om geen bijkomende inspanningen te doen.

Mevrouw Geerts wenst eveneens dat er bij koninklijk besluit minimale criteria worden vastgelegd voor het opmaken van het jaarverslag. Hierdoor kunnen de cijfergegevens kwalitatief worden getoetst. Dit kan niet aan het lokaal bestuursniveau worden overgelaten.

Mevrouw Leduc is van oordeel dat enkel verslagen, die op uniforme wijze zijn opgesteld, vergelijkingen mogelijk maken.

De heer Noreilde is van mening dat er criteria moeten uitgewerkt worden over de manier van opsporen en verwerken van de informatie.

De heer Vandenhove stelt dat het rapporteringssysteem, dat bestond voor de politiehervorming beter was. Nu bestaat er *de facto* geen systeem meer. Dit wetsvoorstel zal de druk op de lokale overheden voor het geven van criminaliteitscijfers verminderen door het invoeren van een systematische aanpak. Dit kan de discussie over de criminaliteitscijfers enkel ten goede komen.

Si le ministre l'estime nécessaire, le délai de deux mois prévu à l'article 2 de la proposition de loi peut être prolongé à trois ou quatre mois.

Mme Thijs constate que la proposition crée des complications administratives pour le chef de zone. Il faut aussi déterminer les rubriques que le rapport annuel devra contenir.

M. Collas signale que les chefs de zone de la région germanophone redoutent d'être chargés de tâches administratives supplémentaires. Il émet des réserves quant à la faisabilité de la proposition au niveau de la communication de données statistiques relatives à la criminalité.

M. Brotcorne estime qu'afin d'obtenir un bon fonctionnement des zones de police, il faut arrêter la surcharge administrative des zones de police.

M. Vandenhove répond que la proposition de loi n'impose aucune obligation administrative supplémentaire. Elle est fondée sur la pratique et a pour but d'amener les zones de police à uniformiser la communication avec la population concernant les chiffres de la criminalité. L'imposition d'un régime minimal dans la proposition de loi ne pourra pas être invoquée comme alibi par les zones de police pour en faire le moins possible.

M. Buysse fait remarquer qu'il y a surtout un problème de communication des chiffres par l'autorité fédérale.

Le ministre répond que la proposition de loi concerne uniquement les zones de police. Si M. Buysse souhaite obtenir des explications sur la communication de l'autorité fédérale, il n'a qu'à adresser une demande d'explication au ministre.

M. Moureaux craint que la proposition complique l'administration de la zone. Il souhaite également que la notion «porter à la connaissance de», reprise à l'article 2 de la proposition de loi, soit précisée. S'agit-il d'une consultation du rapport annuel par le public à la maison communale ou d'une publicité «toutes boîtes»? Le cas échéant, les communes ou les zones doivent recevoir les moyens financiers pour mettre en œuvre une telle publicité.

Selon Mme Leduc, la communication du rapport annuel au public peut permettre de dissiper le sentiment subjectif d'insécurité.

Mme Bouarfa craint que la publication du rapport annuel risque d'intensifier encore le sentiment d'insécurité. Il convient surtout de mettre en évidence le travail du conseil de police pour que le public puisse se former une image complète de l'activité policière.

M. Moureaux fait observer que les chiffres relatifs à la criminalité qui seront publiés doivent être accompagnés de commentaire afin de montrer leur relativité. De plus, l'orateur signale qu'en matière judi-

Indien de minister het nodig acht kan de voorgestelde termijn van twee maanden, die in artikel 2 van het wetsvoorstel voorzien, verlengd worden tot drie of vier maanden.

Mevrouw Thijs stelt vast dat het voorstel een administratieve rompslomp creëert voor de zonechef. Men moet ook bepalen welke rubrieken het jaarverslag moet omvatten.

De heer Collas wijst erop dat de zonechefs uit de Duitstalige regio vrezen voor meer administratieve taken. Hij heeft zijn twijfels bij de haalbaarheid van het voorstel met betrekking tot de openbaarmaking van statistische gegevens over criminaliteit.

Volgens de heer Brotcorne kunnen de politiezones alleen maar goed werken als de administratieve overlast wordt weggewerkt.

De heer Vandenhove antwoordt dat dit wetsvoorstel geen bijkomende administratieve verplichtingen oplegt. Het is ingegeven door de praktijk en het is er op gericht om de politiezones aan te zetten op een voor mijne wijze over de criminaliteitscijfers te communiceren met de bevolking. Het opleggen van een minimumregeling in het wetsvoorstel is geen alibi voor de politiezones om een minimum te doen.

De heer Buysse merkt op dat er vooral een probleem bestaat met de communicatie van de cijfers vanuit de federale overheid.

De minister antwoordt dat het wetsvoorstel enkel betrekking heeft op de politiezones. Indien de heer Buysse uitleg wenst over de communicatie van de federale overheid dient hij hierover een vraag tot uitleg aan de minister te stellen.

De heer Moureaux vreest dat het voorstel zorgt voor meer administratie. Hij wil dat het concept «kenbaar maken aan» uit artikel 2 van het wetsvoorstel wordt verduidelijkt. Bepakt dit dat de mensen het jaarverslag in het gemeentehuis kunnen inzien of wordt het bij iedereen aan huis bezorgd? De gemeenten of de zones moeten, indien nodig, de financiële middelen krijgen om dit te bewerkstelligen.

Mevrouw Leduc vindt het meedelen van het jaarverslag aan het publiek een wapen om het subjectieve gevoel van onveiligheid weg te werken.

Mevrouw Bouarfa antwoordt dat de openbaarmaking van het jaarverslag het gevoel van onveiligheid kan versterken. De nadruk moet worden gelegd op het werk van de politieraad zodat de burger een volledig beeld krijgt van de activiteiten van de politie.

De heer Moureaux meent dat er bij de openbaarmaking van het jaarverslag commentaar moet staan die hun relativiteit aantoont. Spreker wijst er bovendien op dat er op gerechtelijk vlak soms een ver-

ciaire, il y a parfois un décalage entre les activités aux niveaux fédéral et zonal.

M. Vandenhove répond que les zones doivent montrer l'exemple et que l'on doit se fixer pour objectif final de pouvoir disposer tous les deux mois de l'ensemble des chiffres de la criminalité, tant au niveau fédéral qu'à l'échelon local.

Les conditions minimales de cette publicité peuvent être fixées soit dans la loi même, soit par arrêté royal.

IV. DISCUSSION DES ARTICLES

Article 2

Amendement n° 1

M. Vandenhove dépose un amendement (doc. Sénat, n° 3-133/2, amendement n° 1) tendant à ce que les instances compétentes soient informées de la teneur du rapport annuel avant que ce dernier ne soit porté à la connaissance du public.

Amendement n° 2

M. Moureaux dépose un amendement (doc. Sénat, n° 3-133/2, amendement n° 2) qui vise à permettre au minimum à la population de consulter le rapport annuel à chaque maison communale qui se situe sur le territoire de la zone de police. Il appartient à la commune de décider de moyens publicitaires supplémentaires.

M. Vandenhove retire son amendement n° 1, car l'amendement n° 2 de M. Moureaux va beaucoup plus loin.

M. Collas estime que l'amendement n° 1 de M. Vandenhove n'est pas couvert par celui de M. Moureaux. Dans le cadre de l'amendement n° 1, on pourrait avoir autant de scénarios de consultation du rapport annuel qu'il y a de zones de police tandis que l'amendement n° 2 prévoit un minimum de publicité pour toutes les zones de police. Le membre se rallie plutôt à ce dernier.

Amendement n° 3

Mme Thijs dépose un amendement (doc. Sénat n° 3-133/2, amendement n° 3) tendant à énumérer, dans la proposition de loi, les éléments et données minimums qui doivent obligatoirement figurer dans le rapport annuel. Ils concernent le personnel, l'infrastructure et la logistique, ainsi que les chiffres de la criminalité.

M. Moureaux estime que l'objectif de la proposition de loi consiste à donner connaissance au public

schil is tussen de activiteiten op federaal niveau en op het niveau van de zones.

De heer Vandenhove antwoordt dat een zone een voorbeeldfunctie heeft en dat men uiteindelijk als doel moet hebben om, zelfs om de twee maanden alle criminaliteitscijfers zowel op federaal als op lokaal vlak ter beschikking te hebben.

De minimumvoorwaarden voor de publiciteit kan ofwel in dit wetsvoorstel ofwel in een koninklijk besluit worden vastgesteld.

IV. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 2

Amendement nr. 1

De heer Vandenhove dient een amendement (stuk Senaat, nr. 3-133/2, amendement nr. 1) in dat ertoe strekt de bevoegde instanties eerst op de hoogte te brengen van de inhoud van het jaarrapport alvorens het ter kennis van het publiek te brengen.

Amendement nr. 2

De heer Moureaux stelt bij amendement voor (stuk Senaat, nr. 3-133/2, amendement nr. 2) de bevolking ten minste de mogelijkheid te bieden het jaarverslag in te zien in ieder gemeentehuis dat ligt op het grondgebied van de politiezone. Het is aan de gemeente na te gaan of er andere middelen van bekendmaking moeten komen.

De heer Vandenhove trekt zijn amendement nr. 1 in omdat het amendement nr. 2 van de heer Moureaux verstrekkender is.

Volgens de heer Collas is amendement nr. 1 van de heer Vandenhove niet gedekt door dat van de heer Moureaux. Volgens amendement nr. 1 zou het jaarverslag op zoveel manieren ingezien kunnen worden als er politiezones zijn. Amendement nr. 2 daarentegen voorziet in een minimumpubliciteit voor alle politiezones. Het lid verklaart het veleer eens te zijn met het laatste amendement.

Amendement nr. 3

Mevrouw Thijs dient een amendement in (stuk Senaat, nr. 3-133/2, amendement nr. 3) dat er toe strekt om, in het wetsvoorstel de onderdelen en gegevens op te sommen die tenminste in het jaarverslag moeten voorkomen. Deze handelen over personeel, infrastructuur en logistiek en over criminaliteitscijfers.

Volgens de heer Moureaux wil het wetsvoorstel er toe komen het publiek te informeren over de resulta-

des résultats obtenus par la police dans la lutte contre la criminalité. Or, cet amendement vise à introduire des données peu pertinentes par rapport à cet objectif. De plus, il risque d'imposer des charges administratives complémentaires à la police.

Mme Thijs réplique que son amendement ne vise pas à imposer des tâches administratives supplémentaires aux services de police.

M. Vandenhove n'a aucune objection de fond contre l'amendement de Mme Thijs, mais il estime que les données qui figurent dans celui-ci n'ont pas leur place dans cette proposition de loi.

Mme Thijs fait remarquer que si, à l'article 2 de la proposition de loi, on remplaçait les mots «rapport annuel» par «rapport sur les chiffres de la criminalité», certains éléments prévus dans son amendement n° 3 n'auraient plus de raison d'être.

Mme Thijs supprime les chapitres 1er et 2 de la liste de son amendement n° 3.

M. Collas estime qu'il faut assurer l'unicité des méthodes statistiques relatives aux chiffres de criminalité, utilisées d'une part par les autorités fédérales et d'autre part par les autorités locales.

ten die de politie heeft geboekt in haar strijd tegen de criminaliteit. Dit amendement wil evenwel een aantal gegevens opleggen die niet dienstig zijn voor dat doel. Daar komt nog bij dat de politie op die manier er nog een aantal administratieve taken krijgt.

Mevrouw Thijs antwoordt dat haar amendement er niet toe strekt bijkomende administratieve taken op te leggen aan de politiediensten.

De heer Vandenhove heeft geen inhoudelijke bezwaren tegen het amendement van Mevrouw Thijs maar is van oordeel dat de gegevens die in haar amendement zijn opgenomen niet thuishoren in dit wetsvoorstel.

Mevrouw Thijs merkt op dat indien de term «jaarverslag» in artikel 2 van dit wetsvoorstel zou worden vervangen door «verslag betreffende criminaliteitscijfers» een aantal gegevens voorzien door haar amendement nr. 3 zouden kunnen vervallen.

Mevrouw Thijs laat de hoofdstukken 1 en 2 van haar amendement nr. 3 vallen.

De heer Collas is van mening dat men voor de criminaliteitscijfers eenvormige statistische methodes moet toepassen die worden gebruikt door de federale overheid enerzijds en door de lokale besturen anderzijds.

V. VOTES

Article 1er

L'article 1er est adopté par 10 voix et 1 abstention.

Article 2

Amendement n° 1

Cet amendement est retiré.

Amendement n° 2

L'amendement n° 2 de M. Moureaux est adopté par 10 voix et 1 abstention.

V. STEMMINGEN

Artikel 1

Artikel 1 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 2

Amendement nr. 1

Dit amendement wordt ingetrokken.

Amendement nr. 2

Het amendement nr. 2 van de heer Moureaux wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Amendement n° 3

L'amendement n° 3 de Mme Thijs est rejeté par 7 voix contre 3 et 1 abstention.

L'article 2 amendé est adopté par 7 voix et 4 abstentions.

L'ensemble de la proposition de loi amendée a été adopté par 9 voix et 2 abstentions.

La commission marque son accord sur un certain nombre de corrections techniques à apporter à la proposition de loi.

Le rapport a été approuvé à l'unanimité des 10 membres présents.

Le rapporteur, Stefaan NOREILDE. *Le président,* Ludwig VANDENHOVE.

Amendement nr. 3

Het amendement nr. 3 van Mevrouw Thijs wordt verworpen met 7 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Het geamendeerde artikel 2 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 4 onthoudingen.

Het geamendeerde wetsvoorstel werd in zijn geheel aangenomen met 9 stemmen bij 2 onthoudingen.

De commissie is akkoord om een aantal technische correcties aan het wetsvoorstel aan te brengen.

Het rapport werd eenparig goedgekeurd door de 10 aanwezige leden.

De rapporteur, Stefaan NOREILDE. *De voorzitter,* Ludwig VANDENHOVE.